

ΕΝΟΡΙΑΚΟ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΥΔΟΜΑΔΑΣ 20—26 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2020

ΤΗΛΕΦΩΝΑ:

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ
9387 7693

Π. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
9383 4151

Π. ΕΦΡΑΙΜ
0490 378 215

Ιστοσελίδα:
stvasiliosbrunswick.com.

Κάθε ημέρα, στο
διάστημα
04.00—06.00 μ.μ.,
Ο πατήρ Αθανάσιος
και ο πατήρ Έφραίμ
βρίσκονται στο ναό
για εξομολόγηση
και κάθε πνευματική
ανάγκη.

Να προσεύχεσαι
όπως μπορείς,
για να φτάσεις
να προσεύχεσαι
όπως πρέπει.

Άγ. Θεόφιλος της
Σίμπατα

ΚΥΡΙΑΚΗ
20 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΨΩΣΗΝ, Μάρκ. 8: 34-38—9:1
8.00πμ—Όρθρος και Θ. Λειτουργία

ΣΑΒΒΑΤΟ
26 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ
Μετάστασις Αγ. Ιωάννου
Θεολόγου και Εύαγγελιστοῦ

8.00πμ—Όρθρος και Θ. Λειτουργία

ΚΥΡΙΑΚΗ
27 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Ευαγγελικά Αναγνώσματα—
Επιστολή — Β Κορ. 6: 1-10
Ευαγγέλιο— Λουκ. 5: 1-11

Ο Ευαγγελιστής της Αγάπης και Ηγαπημένος Μαθητής 26 Σεπτεμβρίου : η Μετάσταση του αγίου Ιωάννου του Θεολόγου

Ο Ιωάννης ο Θεολόγος, τή Μετάσταση τοῦ ὁποίου γιορτάζει σήμερα ἡ Ἐκκλησία μας, πρὶν γίνει μαθητὴς τοῦ Χριστοῦ, ἦταν μαθητὴς τοῦ Ιωάννη τοῦ Προδρόμου. Μαζὶ μὲ τὸν ἀδελφὸ τοῦ Ἰάκωβο ὀνομάστηκαν βοανεργές, πού σημαίνει υἱοὶ τῆς βροντῆς. Προσῆλθε νεότατος στὸν ὄμιλο τῶν μαθητῶν τοῦ Κυρίου καὶ πέθανε σε βαθύ γῆρας. Ὑπῆρξε ὁ μαθητὴς τὸν ὁποῖον ἀγαποῦσε ὁ Κύριος. Αὐτὸ τό τονίζει ἰδιαίτερα ὁ ἴδιος ὁ Ιωάννης στὸ Εὐαγγέλιό του. Σὲ μία δὲ ἀπὸ τίς διηγήσεις τοῦ πού ἀναφέρονται στὶς ἐμφανίσεις τοῦ Κυρίου μετὰ τὴν Ἀνάστασή Του, γράφει συγκεκριμένα, «ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ Πέτρος βλέπει τὸν μαθητὴ ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς ἀκολουθοῦντα, ὃς καὶ ἀνέπεσεν ἐν τῷ δεῖπνῳ ἐπὶ τὸ στήθος αὐτοῦ καὶ εἶπε· Κύριε, τίς ἐστὶν ὁ παραδιδούς σέ;».

Ο Ιωάννης ἀποδείχτηκε ἄξιος αὐτῆς τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ. Ἀξιώθηκε νὰ βρεθεῖ μαζὶ μὲ τὸν Πέτρο καὶ τὸν ἀδελφὸ τοῦ Ἰάκωβο στὸ ὄρος Θαβώρ κατὰ τὴ Μεταμόρφωση τοῦ Κυρίου καὶ νὰ ἀπολαύσει τὸ ἐξάισιο ἐκεῖνο θέαμα. Ἐκεῖ ἄκουσε καὶ τὴ φωνὴ τοῦ Θεοῦ Πατέρα νὰ λέει γιὰ τὸ Χριστὸ, Αὐτὸς εἶναι ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός στὸν Ὅποιον εὐαρεστοῦμαι. Αὐτὸν νὰ ἀκούτε. Ο Ιωάννης παρακολουθοῦσε ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὰ δραματικὰ γεγονότα τῆς δίκης τοῦ Κυρίου καθότι ἦταν γνωστός στὸν Ἀρχιερέα. Αὐτὸς μάλιστα μεσολάβησε καὶ ἐπέτρεψε καὶ στὸν Πέτρο νὰ εἰσέλθει στὸ ἐσωτερικὸ τῆς αὐλῆς. Στὸν Ἰωάννη πού στεκόταν κάτω ἀπὸ τὸ Σταυρὸ, ὅπως εἶναι γνωστό, ὁ Κύριος ἀνέθεσε ἀκόμη καὶ τὴ φροντίδα τῆς Θεοτόκου.

Ο Ιωάννης ἀγάπησε πολὺ τὸ Θεὸ καὶ τοὺς ἀνθρώπους καὶ ὀνομάστηκε Εὐαγγελιστὴς τῆς ἀγάπης, γιατί πολλὰ ἔχει πεῖ καὶ γιὰ τὴν ἀγάπη. Ἡ ἀγάπη τοῦ αὐτοῦ ἐκδηλώθηκε ποικιλοτρόπως. Διηγοῦνται ὅτι ἕνας νέος μαθητὴς τοῦ παρασύρθηκε κάποτε ἀπὸ κακές συναναστροφές καὶ κατέληξε νὰ γίνει ληστής. Ὅταν ὁ Ιωάννης ἐπεστρεψε στὸν τόπο ἐκεῖνο καὶ πληροφορήθηκε τὴν ἀνταρσία τοῦ νέου, παρὰ τὸ γῆρας τοῦ καὶ τὶς συστάσεις τῶν γνωστῶν τοῦ νὰ μὴ ἐκτεθεῖ σὲ κίνδυνο, ἐξῆλθε σὲ ἀναζήτησιν τοῦ μαθητῆ, ὡς ἄλλος τσοπάνος πού ἀναζητεῖ τὸ χαμένο πρόβατό του. Καὶ πράγματι, μὲ τὴ χάρι τοῦ Θεοῦ, ὁ ληστής συγκλονισμένος ἀπὸ τὴν ἀγάπη τοῦ Ἀποστόλου ἦρθε σὲ συναισθησὴ καὶ μετάνοια, καὶ ἐπέστρεψε στὸν Οὐράνιο Πατέρα, ὅπως ὁ ἄσωτος υἱὸς τῆς παραβολῆς τοῦ Κυρίου. Μὲ τὸ παράδειγμά του αὐτὸ καὶ μὲ ὅλα ὅσα ὑπέφερε στὴ ζωὴ του, διδάσκει ὁ Ιωάννης τοὺς ἀνθρώπους νὰ ἀγωνίζονται τὸν καλὸν ἀγῶνα γιὰ νὰ εἰσέλθουν στὴ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

Ο Ιωάννης ἀπὸ τὴν Ἐφεσο ἐξορίστηκε στὴν Πάτμο ὅπου καὶ, ὅπως εἶναι γνωστό, δέχτηκε τὴν Ἀποκαλυψή. Τὰ τελευταῖα χρόνια τῆς ζωῆς του, ἐπειδὴ δὲ μποροῦσε νὰ μιλάει πολὺ, ἐπαναλάμβανε τὴ φράση «τεκνία μου, ἀγαπᾶτε ἀλλήλους». Ο Ιωάννης πέθανε σε μεγάλη ἡλικία, καὶ σύμφωνα μὲ τὴν παράδοση, ὁ τάφος τοῦ βρέθηκε κενός μετὰ τὴν ταφή του. Ἐτοί τὸ σῶμα τοῦ μετατέθηκε πρὶν ἀπὸ τὴν ἀνάστασιν πού θὰ εἶναι κοινὴ γιὰ ὅλους. Αὐτὴ τὴ μετάστασιν τοῦ Ἰωάννη ἡ Ἐκκλησία τὴ γιορτάζει καὶ τὴν τιμᾶει καθὲς χρόνον σάν σήμερα.

Τα αληθινά κέρδη ή οι ζημιές φαίνονται μόνο με τα μέτρα της αιωνιότητας

*«Όστις θέλει οπίσω μου ακολουθείν, απαρνησάσθω εαυτόν και αράτω τον σταυρόν αυτού και ακολουθείτω μοι»
(Μάρκ. η' 34)*

Τόσο η σημερινή Κυριακή όσο και η περασμένη περιστρέφονται γύρω από το σημαντικό γεγονός της σταυρικής θυσίας του Κυρίου. Αφορμή αποτελεί η Ύψωση του Τιμίου και Ζωοποιού Σταυρού. Παρά το ότι σαν γεγονός η Ύψωσις είναι ιδιαίτερα σημαντική, μετά την ανεύρεση του Τιμίου Σταυρού κατ' αρχάς από την Αγία Ελένη και αργότερα την απελευθέρωση του από τους Πέρσες από τον Ηράκλειο, εν τούτοις η Εκκλησία μας μεταφέρει στην ουσία της σταυρικής θυσίας του Κυρίου καθώς και στις δικές μας υποχρεώσεις.

Στο ευαγγέλιο της περασμένης Κυριακής ακούσαμε ότι ο Κύριος μας, ο Ιησούς Χριστός, οδηγήθηκε στο Σταυρό από αγάπη προς τον κόσμο και με σκοπό τη σωτηρία του ανθρώπου. Η σωτηρία σαν δώρο της αγάπης του Θεού προς τον άνθρωπο δεν προσφέρεται αναγκαστικά στον άνθρωπο, αλλά θα πρέπει όχι μόνο να εκφράζει επιθυμία αλλά να είναι και αποτέλεσμα πίστεως «ίνα πας ο πιστεύων εις αυτόν μη απόλυται αλλ' έχη ζωήν αιώνιον».

Ενώ ο στόχος και το δώρο του Θεού ήταν γενικό, σήμερα γίνεται προσωπικό. Ο Απόστολος Παύλος μας βοηθά να καταλάβουμε την ουσία της σταυρικής θυσίας του Κυρίου. Ο Υιός του Θεού μας αγάπησε και θυσιάστηκε για χάρη μας. Για τον Απόστολο Παύλο είναι σημαντική η σταυρική θυσία του Υιού του Θεού για χάρη του κόσμου, αλλά γι' αυτόν είναι σημαντικότερο το ότι ο Υιός του Θεού τον αγάπησε και θυσιάστηκε γι' αυτόν.

Θέτει λοιπόν, το ερώτημα στον εαυτό του και κατ' επέκταση και στον καθένα από μας. Ο Υιός του Θεού με αγάπησε. Ο Υιός του Θεού θυσιάστηκε για μένα. Εγώ πως απαντώ σ' αυτήν την αγάπη; Πως και πόσο εκτιμώ αυτή τη θυσία; Και απαντά σήμερα ο ίδιος: «Χριστώ συνεσταύρωμαι, ζω δε ουκέτι εγώ, ζη δε εν εμοί Χριστός». Έχω πεθάνει στο σταυρό μαζί με το Χριστό. Και δε ζω πια εγώ, αλλά ζει στο πρόσωπο μου ο Χριστός.

Μεγάλο το δώρο. Υπέρτατη η τιμή. Την ίδια στιγμή άμεση η ανταπόκριση. Σταυρώθηκε για μένα; Σταυρώνω κι εγώ τις δικές μου επιθυμίες, τα δικά μου πάθη και μεταμορφώνω τον εαυτό μου όπως με θέλει ο Χριστός. Στο πρόσωπο μου, λοιπόν, καθρεπτίζεται η ζωή του Χριστού γιατί μιμήθηκα τη ζωή του Χριστού. Έχοντας δε επίγνωση το τι βιώνει, προτρέπει πάλι με επίγνωση τους χριστιανούς να μιμηθούν τη ζωή του όπως και εκείνος μιμήθηκε τη ζωή του Χριστού. «Μιμηταί μου γίνεσθε, καθώς καγώ Χριστού» (Α' Κορ. ια' 1).

Μεγάλο το δώρο. Υπέρτατη η προσφορά. Μπορούμε να αγνοήσουμε αυτή τη θυσία, αυτή την αγάπη; Ο Απόστολος Παύλος μας λέει σήμερα «Ουκ αθετώ την Χάριν του Θεού». Δεν μπορώ να αγνοήσω αυτή τη δωρεά του Θεού. Τόσο ο Απόστολος Παύλος όσο και οι άλλοι Απόστολοι εκτίμησαν σωστά τη δωρεά του Θεού. Όμως δεν έμειναν στη σωστή εκτίμηση. Προχώρησαν και στην ουσία. Έκαναν βίωμα την πίστη τους και με τον τρόπο της καθημερινής ζωής τους πρόσφεραν στην πράξη τη δική τους ευχαριστία για τη μεγάλη αυτή δωρεά του Θεού και για την δική τους προσωπική σωτηρία.

Οι Απόστολοι δεν αγνόησαν τη Χάρη του Θεού. Εμείς θα την αγνοήσουμε. Αν όχι τότε πως θα ανταποκριθούμε; Απάντηση στα ερωτήματα αυτά μας έδωσε όπως προαναφέραμε, ο Απόστολος Παύλος. Ταύτισε τη ζωή του με τη ζωή του Χριστού. Άρα ταύτιση και της ζωής μας με τη ζωή του Χριστού.

Όμως, πέραν από τον Απόστολο Παύλο απάντηση στα πιο πάνω ερωτήματα μας δίνει και ο ίδιος ο Κύριος μέσα από το σημερινό Ευαγγέλιο. Μάλιστα επειδή η απάντηση αφορά όλους, αλλά και τον καθένα ξεχωριστά ο Κύριος προχωρεί σε μια σημαντική κίνηση. Απευθύνει διπλή πρόσκληση. Πρόσκληση καθολική, αλλά και πρόσκληση προσωπική-πρόσκληση ατομική. Για να δείξει ότι η σωτηρία δεν αφορά μόνο τους μαθητές του, αλλά όλους τους ανθρώπους «Ο Ιησούς κάλεσε τότε τον κόσμο μαζί με τους μαθητές».

Όμως, επειδή η σωτηρία σαν δώρο του Θεού προς τον άνθρωπο δεν προσφέρεται αναγκαστικά, για τούτο στη συνέχεια απευθύνει πρόσκληση ελευθερίας: «Όποιος θέλει να με ακολουθήσει, ας απαρνηθεί τον εαυτό του, ας σηκώσει το σταυρό του και ας με ακολουθήσει».

Η σωτηρία, λοιπόν, είναι δώρο του Θεού για όλους τους ανθρώπους, για τούτο και ενημερώνει τους ανθρώπους. Όμως πέρα από την ενημέρωση αποκαλύπτει στους ανθρώπους, τους όρους, τις προϋποθέσεις που θα τους οδηγήσουν στη σωτηρία. Ενώ όταν μιλά για το δικό του σταυρό χρησιμοποιεί τον όρο «δεи» - πρέπει, όταν απευθύνεται σε μας τους ανθρώπους μας προτρέπει με το «όστις θέλει». Ο Θεός σέβεται την ελευθερία μας, έστω κι αν εμείς αρνούμαστε να σεβαστούμε την ελευθερία των συνανθρώπων μας. Και όχι μόνο, αλλά πολλές φορές και τη δική μας ελευθερία την εξουδετερώνουμε, αφού λόγω της καλής χρήσης τη μετατρέπουμε σε ασυδοσία.

Οι όποιες πράξεις, οι όποιες επιλογές μας πρέπει να είναι πράξεις συνειδητής επιλογής. Κάνω το άλμα ή το βήμα γιατί το θέλω, το νιώθω και όχι γιατί εξαναγκάζομαι να το κάνω. «Όστις θέλει οπίσω μου ακολουθείν, απαρνησάσθω εαυτόν και αράτω τον σταυρόν αυτού και ακολουθείτω μοι». Ο πραγματικός ακόλουθος του Ιησού πρέπει να είναι και πραγματικός μιμητής του. Ο Ιησούς απαρνήθηκε τον εαυτό του και θυσιάστηκε για χάρη του ανθρώπου. Άρα και η δική μας αυταπάρνηση να μετατρέπεται σε αυτοθυσία-σε θυσία υπέρ των συνανθρώπων μας, γεγονός που θα αποτελεί ύψιστη πράξη αγάπης. Παράλληλα μπορεί να είναι και άρση προσωπικού σταυρού, πέραν από τον οποιονδήποτε άλλο σταυρό ή δοκιμασία που υπομένει αγόγγυστα.

Αδελφοί μου, βρισκόμαστε σε μια εποχή που υπολογίζουμε τα πάντα με το κέρδος ή τη ζημιά. Τώρα με την οικονομική κρίση μιλούμε μόνο για ζημιά. Κι όμως, πέραν από τη ζημιά υπάρχει και κάτι θετικό. Τα υλικά αγαθά, χρήματα, κινητά, ακίνητα δεν είναι ποτέ διασφαλισμένα. Χωρίς να ήταν προγραμματισμένο την επόμενη του «κουρέματος» το ευαγγέλιο μας προειδοποιούσε: «Μη θησαυρίζετε υμίν θησαυρούς επί της γης όπου σης και βρώσις αφανίζει και όπου κλέπται διορύσσουσι και κλέπτουσι» και παράλληλα μας προέτρεπε «θησαυρίζετε υμίν θησαυρούς εν ουρανών» (Ματθ. στ' 19-20). Τα αληθινά κέρδη ή οι ζημιές φαίνονται μόνο με τα μέτρα της αιωνιότητας. Για τούτο σήμερα ο Κύριος ρωτά: «Τι γαρ ωφελήσει άνθρωπον εάν κερδίσει τον κόσμον όλον, και ζημιωθή την ψυχήν αυτού, ή τι δώσει άνθρωπος αντάλλαγμα της ψυχής αυτού;» Τα πρόσκαιρα έρχονται και παρέρχονται μόνο η ψυχή μένει κι αυτή είναι αθάνατη. Ας επιδιώξουμε, λοιπόν, κατά το Μέγα Βασίλειο, «αντί των επιγείων τα επουράνια, αντί των πρόσκαιρων τα αιώνια, αντί των φθαρτών τα άφθαρτα» Αμήν.